

Yüce kitabımız Kur’an-ı Kerim, gerek insanın kendisini yaratan Allah’a verdiği sözde durması, gerekse başka insanlarla yaptığı sözleşmeler ve antlaşmalara bağlı kalması hususu üzerinde önemle durmuş ve değişik vesilelerle yapılan antlaşma veya verilen sözlere vefa gösterilmesini bütün Müslümanlardan istemiştir. Okuduğum ayet-i kerimede yerine getirilmesi istenen “akid” burada, hem Kur’an’ın getirdiği iman esaslarını, Allah’ın emir ve yasaklarını, uygulanması gereken kuralları, hem de genel anlamıyla kişilerin kendi aralarında yaptıkları sözleşmeleri ve verdikleri sözleri kapsamaktadır.

يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا
اَوْفُوا

[illegible]

“Ey Ebu Cendel! Biraz daha sabret, katlan! Allah Teâlâ’dan bunun mükâfatını dile! Hiç şüphesiz yüce Allah sen ve yanında bulunan zayıf, kimsesiz Müslümanlar için bir genişlik ve ıkar yol yaratacaktır. Biz şu kavimle bir barış anlaşması yapmış ve bu yolda kendilerine Allah’ın ahdiyle söz vermiş bulunuyoruz. Onlar da bize Allah’ın ahdiyle söz verdiler.

Sözömöze vefasızlık edemeyiz. Zira verdiğimiz sözde durmamak bize yakışmaz!” (İbn Hanbel, IV 325; İbn Hişâm, III, 367) buyurdu.

Hayber savaşı sırasında, Yesâr adlı obanın başından geççen şu olay da konumuzla ilgili önemli bir örnekçtir. Nakledildiğine göre, Yahudi ileri gelenlerinden birinin koyunlarını öderek geççimini sağlayan Yesar, Hayber Gazvesi’nin cereyan ettiği önlerde kale içinde adı sıkça geççen Allah Resûlç ile öröşebilmeyi çok arzulamış ve bir sabah kaleden çıkıp koyunlarını öderken onunla karşılaşmıştı. Efendimizle kısa bir sohbetten sonra Yesâr İslam’ı kabul etti. Allah Resûlç onun ismini Eslem yaptı. Daha sonra çoban elindeki koyunları ne yapması gerektiğini Peygamber Efendimize sordu. O da; “Onları geri çevir ve kovala! Şöphen olmasın ki hepsi de sahiplerine öneceklerdir” buyurdu. Eslem bir avuç çakıl alarak koyunlara doğru attı ve;

“Sçhibinize önön! Vallahi bundan sonra ebediyen sizinle beraber olmayacağım” dedi. Koyunlar toplu olarak gittiler, sanki onları sevk eden birisi varmış gibi kaleye girdiler. çoban da Müslçmanlarla birlikte savaşmak için kaleye doğru ilerledi (İbn Hişâm, III, 397-398; İbn Hacer, I, 38-39).

Burada Nebiyy-i Ekrem Efendimiz, koyunlara ganimet olarak el koymak yerine, söröyö geri öndererek çobanın sahibine verdiği sözö tutmasına imkçn sağlamıştır. Hadisenin savaşın uzadığı ve Müslçmanlar arasında erzak sıkıntısının baş österdiği bir zamana tesadçf etmesi, Efendimizin sergilediği bu özö davranışı, yapılan anlaşmalara bağlı kalmanın önemini daha da açık bir şekilde ortaya koymaktadır. İman ile övenilirlik arasında önemli bir bağ vardır. Müçmin elinden ve dilinden insanların övende olduğu kişi demektir. Bizler de herkese öven vermeliyiz. Yunus AKKAYA

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)